

Arturo Gaya Mestre de cant popular

'Diuen que les persones vivim mentre volem aprendre'

FLIX Andreu Prunera

Pregunta: En què quedem? La gent ve de vacances o ve a treballar?

Resposta: Nosaltres proposem vindre a aprendre, xalar i conèixer el territori. Evidentment, no queda massa temps per fer la migdiada, però penso que la gent igualment desconnecta, que és una de les coses importants en unes vacances.

P: Què és un joto?

R: És algú a qui agrada cantar, ballar o tocar la jota.

P: I un no joto?

R: (Riu...) En el context del Jotacampus, seria una persona que, per determinades circumstàncies, no està per la jota, però que igualment vol vindre a compartir aquests dies amb nosaltres. Llavors, li oferim altres opcions, com ara aprendre cuina tradicional o descobrir el Delta.

P: Combineu la música amb la cuina?

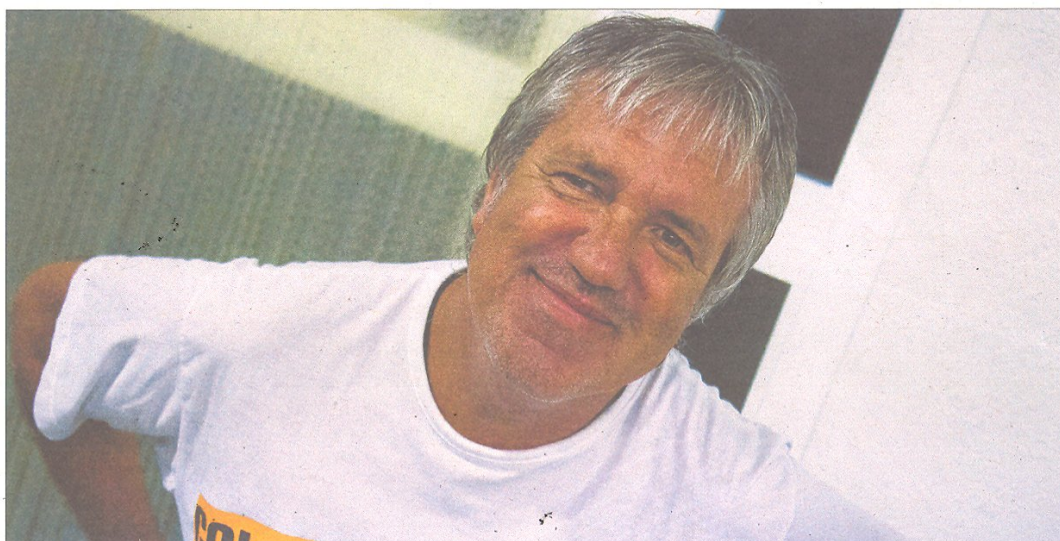
R: Des de sempre, el menjar, el beure i la música han compartit molts capítols de la nostra cultura popular. I continuarà sent així.

P: En el segon any ja heu assolit la xifra de 43 alumnes. Està molt bé, no?

R: L'any passat, en vam ser 34 ienguany, amb 43 inscripcions, hem augmentat sensiblement. Ha vingut, per primera vegada, gent del mateix veïnat i això és molt important de cara a la integració del campus. No obstant, ens hem plantejat un sostre màxim de 60 alumnes en edicions futures.

P: No voleu créixer?

R: No es tracta de créixer. Amb 60 alumnes i comptant amb l'equip de professors i producció, seríem al voltant d'unes 75 persones i el Jotacampus estaria al límit de la seua justa mesura humana, d'espais i de continguts. No volem carregar-nos tot allò que és, precisament, el que ens

En l'acte de cloenda del Jotacampus. FOTO: JOAQUIM ISMAEL

ha fet arribar fins a aquí. No hem d'oblidar que, sovint, en la mesura es troba la màgia de les coses.

P: Els veïns del Poblenou diuen que estan molt contents amb vosaltres.

R: L'alumnat ha vingut a aprendre, però també a compartir, la qual cosa ens ha enriquit a tots, i el professorat ens ha donat molt més que el seu bon ofici. Tot això ha contribuït a que el Jotacampus tingués moments realment màgics i, segurament, difícils d'esborrar de la memòria. Volem agrair-ho públicament a aquestes persones que han conviscut amb nosaltres i, naturalment, a tot el veïnat del Poblenou, que ens ha rebut amb les portes obertes i ha participat en les activitats extraordinàries. També a la Xarxa de Campus de Cultura Popular, que des del Departament de Cultura ens va motivar fa dos anys a acceptar un repte tan bonic.

P: Un repte així en temps de crisi?

R: No parlem de crisi; prefereixo parlar d'estafa i d'immoralitat, però

En només dos anys, el Jotacampus ha aconseguit que més de 40 persones consagren les vacances d'estiu a cantar, tocar o ballar la jota. L'espai: el Poblenou del Delta. Els responsables: l'equip dels Quicos i la Casa de la Jota, dels quals Arturo Gaya en té molta bona part de culpa.

estic segur que també n'acabarem aprenent i vull ser positiu. Els que mouen els fils de tot això ens hauran fet patir molt, però ells han sembrat i nosaltres, també. Ja veurem què acabarà recollint cadascú. Només lamento la moltíssima gent que no ha pogut més i s'ha quedat pel camí. Potser algun dia hi haurà justícia de veritat.

P: Després de molts anys als escenaris, ara és hora de fer pedagogia?

R: Ensenyar el que has après és una de les coses més boniques que pots fer. Hi ha qui diu que les persones vivim mentre volem aprendre. Jo hi afegiria que també vivim mentre

volem compartir el que sabem. De totes maneres, tant jo com els meus companys ja fa uns quants anys que ens dediquem a l'ensenyament. Cada vegada s'organitzen més cursos i tallers de jota i música popular. Des de la Casa de la Jota, ja n'oferim a totes les poblacions i a l'Escola Municipal de Música de Tortosa ja s'han introduït el cant popular i els instruments tradicionals.

P: Enguany, s'han ofert dos campus més de cultura popular a les TE. Us ha perjudicat aquest fet?

R: Si hi ha més campus significa que hi ha altres maneres de fer i de pensar. Benvinguts siguin tots i tan de bo que l'oferta genere demanda i haja vida per a tothom. Nosaltres no pretenem ser els únics, ni tan sols els primers; només ens importa fer les coses bé i amb honestedat. En aquest món, costa molts anys guanyar-se la confiança de la gent i ben poc perdre-la en qualsevol acció desafortunada. Sincerament, si algú vol fer d'això una competició no ens trobarà com a contrincants. ■